

A T-szár hatása az artériás oxigéntenzióra és centrális vénás szaturációra tracheostomizált betegek gépi lélegeztetéséről történő leszoktatása során

Bevezetés: A gépi lélegeztetésről történő leszoktatás egyik módszere az Ayre-féle T-szár, melynek során a beteg spontán légzik, és csak a belélegzett oxigénkoncentrációt (FiO_2) és a kilégzésvégi nyomást (PEEP) szabályozzuk. Előnye, hogy a rendszer ellenállása kicsi, hátránya, hogy nincs mód a légzési térfogat mechanikus növelésére. Nincs adat arra vonatkozóan, hogy változatlan FiO_2 és PEEP értékek mellett ennek milyen hatása van a gázcserére.

Célkitűzés: Az artériás oxigéntenzió (PaO_2) és centrális vénás szaturáció (ScvO_2) változásának vizsgálata T-szárra helyezést követően.

Módszerek: Prospektív, autokontroll vizsgálatunkba tracheostomizált, a leszoktatás kritériumainak megfelelő (1) betegeket vontunk be. Konstans FiO_2 és PEEP értékek mellett artériás és centrális vénás vérgázelemzést végeztünk a respirátoron (t_0), majd a T-szárra tételt követően 15 percenként (t_1 -4). Normalitásvizsgálatot követően az adatokat mint medián [interkvartilis] közöltük, a statisztikai elemzést Wilcoxon-próbával végeztük.

Eredmények: A bevont 18 betegből 2 esetben kifáradás, 1 esetben tüdőödéma miatt idő előtt megszakítottuk a vizsgálatot. A PaO_2 és az ScvO_2 szignifikáns javulást mutatott a kiindulási (t_0) értékhez képest a T-szárra helyezést követően (t_4) időpontban: $\text{PaO}_2=95$ [70-115] vs. 126 [95-168] Hgmm; $\text{ScvO}_2=73$ [72-77] vs. 82 [78-82] %, $p=0,05$.

Következtetések: Leszoktatás során a T-száron végzett spontán légzés jobb oxigenizációval, és a légzés kevesebb oxigénfogyasztással járt azonos FiO_2 és PEEP értékek mellett, mint a lélegeztetőgép-asszisztált spontán légzés. A módszer kimenetelre kifejtett hatásának igazolására további vizsgálatokra van szükség.

1. Walsh TS, et al. *Br J Anaesth* 2004; **92**: 793-9

Témavezetők: Prof. Dr. Molnár Zsolt, Dr. Lovas András